

Nr 8

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående livränta till vissa personer; given Stockholms slott den 15 december 1967.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sven Andersson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen underställs riksdagens prövning *dels* (p. 1—4) fyra ärenden om livränta åt personer, som skadats under militärtjänstgöring, *dels* (p. 5—11) sju ärenden om livränta åt personer, som skadats vid olyckor som har samband med försvarets verksamhet.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 15 december 1967.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Andersson, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *livränta till vissa personer* och anför.

1

Lennart Boström, som är född den 22 augusti 1937, skadades den 28 november 1957 under militärtjänstgöring. Vid en övning i skarpskjutning med luftvärnsskulspruta träffades han av ett skarpt skott och erhöll benskada. Genom Kungl. Maj:ts dom förpliktades övningsledarna att utge skadestånd till Lennart Boström. Kungl. Maj:t har tillerkänt Lennart Boström skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 12 juli 1967. Lennart Boström är fabriksarbetare.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Lennart Boström livsvarig livränta efter en invaliditet av 35 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Lennart Boström livränta för tiden den 13 juli 1967—den 30 juni 1968 efter en invaliditet av 35 % och en årsinkomst av 20 000 kr. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Lennart Boströms återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Lennart Boström. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Lennart Boströms återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Lennart Boström på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 7 000 kr. om året och för tiden därefter med 3 500 kr. om året med avdrag av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från riksförsäkringsverket.

2

Roland Johannisson, som är född den 25 september 1944, skadades den 6 juni 1964 under militärtjänstgöring. Då en korpral skulle utföra blindavfyring på en artilleripjäs, avlossades ett kvarglömt salutskott. Skottet träffade Johannisson som erhöll benskada med lärbensamputation som följd. Genom lagakraftvunnen dom fälldes korpralen till ansvar för tjänstefel. Försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd har bedömt staten vara ersättningsskyldig på grund av skadan. Johannisson var tidigare anställd vid en möbелverkstad och är nu avsynare.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Johannisson livränta för tiden den 25 december 1966—den 31 december 1968 efter en invaliditet av 50 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Johannisson livränta för tiden den 25 december 1966—den 30 juni 1968 med 6 000 kr. om året. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen, som i likhet med skaderegleringsnämnden anser att Johannissons invaliditet är livsvarig, föreslår oförändrad livränta under Johannissons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Johannisson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Invaliditeten får anses vara livsvarig. För Johannissons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Johannisson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med 3 000 kr. om året med avdrag av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från riksförsäkringsverket.

Allan Nilsson, som är född den 1 juni 1930, skadades den 18 mars 1953 under militärtjänstgöring, då han påkördes av en försvaret tillhörig motorcykel. Nilsson erhöll benskada med underbensamputation som följd. Sedan försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd bedömt staten vara ersättningsskyldig på grund av skadan, har Kungl. Maj:t tillerkänt Nilsson skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 31 maj 1966. Nilsson var vid olyckstillfället furir men tvingades till följd av skadan att gå över till mekanikertjänst vid försvaret. Sedermera har Nilsson tagit avsked från militärtjänsten och sysslat med bl. a. lantbruksarbete.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Nilsson livsvarig livränta efter en invaliditet av 50 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Nilsson livränta för tiden den 1 juni 1966—den 30 juni 1967 efter en invaliditet av 50 % och en månadsinkomst motsvarande rustmästarlön av 1 722 kr. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Nilssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Genom beslut den 30 juni 1967 medgav Kungl. Maj:t att till Nilsson fick för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 utbetalas livränta enligt civilförvaltningens förslag. Vidare förklarade Kungl. Maj:t sig vilja senare meddela beslut om livränta för tiden därefter.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Nilsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Nilssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Nilsson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 10 332 kr. om året och för tiden därefter med 5 166 kr. om året med avdrag av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från riksförsäkringsverket.

Torsten Andersson, som är född den 2 maj 1925, skadades den 1 oktober 1957 under militärtjänstgöring, då han under färd på motorcykel sammanstötte med en försvaret tillhörig bil. Torsten Andersson erhölet ben-

och fingerskador. Genom lagakraftvunnen dom förpliktades staten att utge till tre fjärdedelar jämkad ersättning till Torsten Andersson, bl. a. livränta för tiden t. o. m. den 30 november 1962. Torsten Andersson var tidigare metallarbetare och är nu chaufför.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Torsten Andersson livsvarig livränta fr. o. m. den 1 december 1962 efter en invaliditet av 20 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har för tiden den 1 december 1962—den 30 juni 1968 tillerkänt Torsten Andersson livränta efter en invaliditet av 20 % och en årsinkomst motsvarande metallindustriarbetarlön som för år 1966 och där-efter beräknats till 28 476 kr. Ersättningen har jämkats till tre fjärdedelar och från ersättningen skall dras av tre fjärdedelar av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Torsten Anderssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Torsten Andersson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Torsten Anderssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Torsten Andersson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 4 271 kr. 40 öre om året och för tiden därefter med 2 135 kr. 70 öre om året, dock med avdrag av tre fjärdedelar av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från riksförsäkringsverket.

5

Gunnar Jansson, som är född den 20 december 1946, skadades den 3 mars 1963 av en exploderande granat. Jansson hade hittat granaten intill en plats där militär personal utfört skjutning med skarp ammunition. Jansson erhöll ögonskada samt handskada med fingeramputation som följd. Försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd har bedömt staten vara ersättningsskyldig på grund av skadan. Jansson är instrumentmakare.

Riksförsäkringsverket har bedömt Janssons invaliditet på grund av skadan till 60 % för tiden t. o. m. den 19 maj 1964 och till 50 % under Janssons återstående livstid.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Jansson livränta för tiden den 1 oktober 1967—den 30 juni 1968 efter en invaliditet av 50 % och en årsinkomst av 19 200 kr. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Janssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Jansson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Janssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Jansson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 9 600 kr. om året och för tiden därefter med 4 800 kr. om året.

6

Arne Gustavsson, som är född den 13 april 1923, skadades den 25 april 1965 av en exploderande slagtändare. Denna var monterad i ett fönster till en barack där Gustavsson arbetade. Baracken hade tidigare tillhört staten och försetts med minering i säkerhetssyfte. Baracken såldes till en förening, som i sin tur hyrde ut en del av utrymmet till Gustavsson. Av förbiseende togs inte mineringen bort när baracken såldes. Gustavsson erhöll handskada med fingeramputation som följd. Försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd har bedömt staten vara ersättningsskyldig på grund av skadan. Gustavsson är bilplåtslagare.

Riksförsäkringsverket har bedömt Gustavssons invaliditet på grund av skadan till 40 % för tiden den 17 januari—den 16 juli 1966 och till 25 % för tiden den 17 juli 1966—den 16 januari 1968.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Gustavsson livränta med 800 kr. i månaden för tiden den 17 januari—den 16 juli 1966 och med 500 kr. i månaden för tiden den 17 juli 1966—den 30 juni 1968. Civilförvaltningen, som i likhet med skaderegleringsnämnden inte anser det troligt att någon mera avsevärd förbättring skall inträda i Gustavssons invaliditet, föreslår livränta efter en invaliditet av 25 % med 500 kr. i månaden under Gustavssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Gustavsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger

redan beslut av civilförvaltningen. Invaliditeten får anses vara livsvarig. För Gustavssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Gustavsson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med 3 000 kr. om året.

7

Valfrid Haglund, som är född den 19 augusti 1905, skadades den 23 mars 1950, då han under cykling påkördes av en försvaret tillhörig bil. Haglund erhöll hjärnskakning med bestående huvudvärk m. m. Genom lagakraftvunnen dom förpliktades staten att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Haglund. Kungl. Maj:t har på grund av skadan tillerkänt Haglund skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 17 augusti 1966. Haglund var tidigare taxichaufför och har nu egna taxirättigheter.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Haglund livränta för tiden den 18 februari 1952—den 17 augusti 1968 efter en invaliditet av 50 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Haglund livränta för tiden den 18 augusti 1966—den 30 juni 1968 efter en invaliditet av 50 % och en årsinkomst motsvarande chaufförslönen av 24 000 kr. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen, som i likhet med skaderegleringsnämnden anser att livräntan nu bör regleras slutligt, föreslår oförändrad livränta under Haglunds återstående livstid med nedsättning till hälften när Haglund fyller 67 år.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Haglund. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Invaliditeten får anses vara livsvarig. För Haglunds återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Haglund på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 12 000 kr. om året och för tiden därefter med 6 000 kr. om året med avdrag av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från riksförsäkringsverket.

8

Marianne Berg, som är född den 3 april 1940, skadades den 19 augusti 1958, då hon medföljde som passagerare i en försvaret tillhörig bil. Marianne Berg erhöll benskada med bestående hälta samt tandskada. Genom lagakraftvunnen dom förpliktades staten att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Marianne Berg. Kungl. Maj:t har tillerkänt Marianne Berg skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1963. Marianne Berg, som har viss kontoristutbildning, arbetar nu i hemmet.

Riksförsäkringsverket har bedömt Marianne Bergs invaliditet på grund av skadan till 40 % för tiden den 1 juli 1963—den 30 juni 1965 och till 33 $\frac{1}{3}$ % under hennes återstående livstid.

Försvarets civilförvaltning har tillerkänt Marianne Berg livränta för tiden den 1 juli 1963—den 30 juni 1968 efter de av riksförsäkringsverket angivna invaliditetsgraderna och en årsinkomst av 7 000 kr. Försvarets skaderegleringsnämnd föreslår livränta fr. o. m. den 1 juli 1965 under Marianne Bergs återstående livstid efter en invaliditet av 33 $\frac{1}{3}$ % och en årsinkomst motsvarande kontoristlön av 12 000 kr. med nedsättning till hälften när hon fyller 67 år. Civilförvaltningen ansluter sig till nämndens förslag under förutsättning att yrkad ersättning för lyte och framtida men skall innefatta ersättning också för eventuella framtida tandvårdskostnader.

Genom beslut den 25 augusti 1967 medgav Kungl. Maj:t att — utöver viss engångsersättning vilken inbegrep framtida tandvårdskostnader — livränta fick utbetalas till Marianne Berg för tiden den 1 juli 1965—den 30 juni 1968 med 4 000 kr. om året, dock med avdrag för utgiven livränta.

Departementschefen

Staten är ersättningskyldig för den skada som drabbat Marianne Berg. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Marianne Bergs återstående livstid bör livränta utgå enligt skaderegleringsnämndens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Marianne Berg på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess hon fyller 67 år med 4 000 kr. om året och för tiden därefter med 2 000 kr. om året.

9

Hulda Richter, som är född den 27 januari 1908, skadades den 13 december 1958 vid en sammanstötning mellan en försvaret tillhörig bil och en personbil, i vilken hon medföljde som passagerare. Hulda Richter erhöi hjärnskakning med bestående yrsel m. m. Sedan försvarets civilförvaltning och

försvarets skaderegleringsnämnd bedömt staten vara ersättningsskyldig på grund av skadan, har Kungl. Maj:t tillerkänt Hulda Richter skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 15 september 1964. Hulda Richter arbetar i hemmet.

Riksförsäkringsverket har bedömt Hulda Richters invaliditet på grund av skadan till 50 % under hennes återstående livstid. Hulda Richter har av försäkringskassa tillerkänts hel förtidspension med 3 315 kr. om året.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Hulda Richter livränta för tiden den 16 september 1964—den 30 juni 1968 med 3 600 kr. om året. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Hulda Richters återstående livstid med nedsättning till hälften när hon fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Hulda Richter. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Hulda Richters återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Hulda Richter på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess hon fyller 67 år med 3 600 kr. om året och för tiden därefter med 1 800 kr. om året.

10

Gustaf Andersson, som är född den 12 november 1909, skadades den 28 juli 1959 vid en sammanstötning mellan en försvaret tillhörig bil och en lastbil som Gustaf Andersson förde. Gustaf Andersson erhöll ben- och höftskador. Genom lagakraftvunnen dom befanns föraren av militärbilen ensam vållande till sammanstötningen. Kungl. Maj:t har tillerkänt Gustaf Andersson skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 15 augusti 1961. Gustaf Andersson var tidigare chaufför och har nu kontrollarbete för ett fryshusbolag.

Vederbörligt försäkringsbolag har bedömt Gustaf Anderssons invaliditet på grund av skadan till 20 % för tiden t. o. m. den 30 november 1976.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, tillstyrker att Gustaf Andersson tillerkänns engångsersättning för tiden t. o. m. den 15 augusti 1967 med 25 000 kr. I fråga om livräntan föreslår skaderegleringsnämnden med hänsyn till en av försäkringsexpertis verkställd utredning om Gustaf Anderssons inkomstförhållanden livränta med 11 000 kr. om året till dess Gustaf Andersson fyller 67 år

och med 5 500 kr. om året under hans återstående livstid. Civilförvaltningen, som i likhet med skaderegleringsnämnden anser att Gustaf Anderssons invaliditet är livsvarig, föreslår för sin del livränta med 11 600 kr. om året under Gustaf Anderssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år. Såväl civilförvaltningen som skaderegleringsnämnden anser att avdrag bör göras med vad Gustaf Andersson uppburit eller kan komma att uppbära från försäkringsbolaget.

Genom beslut den 24 november 1967 medgav Kungl. Maj:t att till Gustaf Andersson fick utbetalas föreslagen engångsersättning för tiden t. o. m. den 15 augusti 1967 med 25 000 kr. Vidare förklarade Kungl. Maj:t sig vilja senare meddela beslut om livränta för tiden därefter.

Departementschefen

Staten är ersättningskyldig för den skada som drabbat Gustaf Andersson. Beträffande ersättning för tiden t. o. m. den 15 augusti 1967 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Invaliditeten får anses vara livsvarig. Skäl föreligger inte att i fråga om livräntebeloppet gå från skaderegleringsnämndens bedömning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Gustaf Andersson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 16 augusti 1967 till dess han fyller 67 år med 11 000 kr. om året och för tiden därefter med 5 500 kr. om året med avdrag av vad han i motsvarande hänseende uppburit eller kan komma att uppbära från försäkringsbolag.

11

Sem Boström, som är född den 15 maj 1904, skadades den 5 december 1961 då han under färd på moped påkördes av en försvaret tillhörig buss. Sem Boström erhöll hjärnskakning med bestående yrsel. Genom lagakraftvunnen dom fälldes föraren av bussen till ansvar för vårdslöshet i trafik. Kungl. Maj:t har tillerkänt Sem Boström skadeståndslivränta för tiden t. o. m. den 30 september 1966. Sem Boström var tidigare köksmästare och är nu kock.

Riksförsäkringsverket har bedömt Sem Boströms invaliditet på grund av skadan till 25 % under hans återstående livstid.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Sem Boström livränta för tiden den 1 oktober 1966—den 30 juni 1967 efter en invaliditet av 25 % och en årsinkomst av 22 000 kr. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Sem Boströms återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Genom beslut den 30 juni 1967 medgav Kungl. Maj:t att till Sem Boström fick t. o. m. den 30 juni 1968 utbetalas livränta enligt civilförvaltningens förslag. Vidare förklarade Kungl. Maj:t sig vilja senare meddela beslut om livränta för tiden därefter.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Sem Boström. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1968 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Sem Boströms återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från anslaget Personalpensionsförmåner m. m. utbetalas livsvarig livränta till Sem Boström på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1968 till dess han fyller 67 år med 5 500 kr. om året och för tiden därefter med 2 750 kr. om året.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten